Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B** **DECYZJA NR 253/2003/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 11 stycznia 2003 r.

przyjmująca program działań dla ceł we Wspólnocie (Cła 2007)

(Dz.U. L 36 z 12.2.2003, str. 1)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja nr 787/2004/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.	L 138	12	30.4.2004

▼B

DECYZJA NR 253/2003/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 11 stycznia 2003 r.

przyjmująca program działań dla ceł we Wspólnocie (Cła 2007)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([2]),

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Doświadczenia uzyskane podczas realizacji poprzednich programów w dziedzinie ceł, w szczególności programu Cła 2002, określonego w decyzji nr 210/97/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. przyjmującej program działań dla ceł we Wspólnocie (Cła 2000) ([4]), wskazują na zainteresowanie Wspólnoty kontynuacją, a nawet rozszerzeniem tego programu. Nowy program należy budować na podstawie osiągnięć poprzednich programów. Poprzednie programy ustanowiły potrzebę wyznaczenia bardziej sprecyzowanych i dających się zmierzyć celów.

(2) Nowy program powinien uwzględniać komunikat Komisji i rezolucję Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie strategii unii celnej ([5]).

(3) Administracja celna pełni znaczącą rolę polegającą na ochronie interesów Wspólnoty, w szczególności jej interesów finansowych, zapewnianiu równoważnego poziomu bezpieczeństwa obywatelom i podmiotom gospodarczym Wspólnoty w każdym miejscu na obszarze celnym Wspólnoty, w którym dokonywane są formalności celne oraz na przyczynianiu się do konkurencyjności przedsiębiorstw Unii Europejskiej na rynkach światowych. W tym kontekście polityka celna powinna być stale dostosowywana do zmieniającej się sytuacji, przez Grupę ds. Polityki Celnej, w celu zapewnienia, że krajowe administracje celne działają tak wydajnie i skutecznie jak jednolita administracja.

(4) Konieczne jest, aby niniejsza decyzja ustanawiała cele wykonania tego programu, jak również priorytety, według których program będzie prowadzony przez następne pięć lat, oraz wspierała i uzupełniała działania podejmowane przez Państwa Członkowskie w dziedzinie ceł. Wykonywanie tego programu będzie koordynowane i organizowane na zasadach partnerstwa Komisji z Państwami Członkowskimi w ramach wspólnej polityki rozwijanej przez Grupę ds. Polityki Celnej.

(5) Zaangażowanie Wspólnoty w proces przystąpienia krajów kandydujących wymaga ustanowienia praktycznych środków mających

([1]) Dz.U. C 126 E z 28.5.2002, str. 268.
([2]) Dz.U. C 241 z 7.10.2002, str. 8.
([3]) Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 3 września 2002 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 16 grudnia 2002 r.
([4]) Dz.U. L 33 z 4.2.1997, str. 24. Decyzja zmieniona decyzją 105/2000/WE (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, str. 1).
([5]) Dz.U. C 171 z 15.6.2001, str. 1.

▼B

na celu umożliwienie administracji celnej tych krajów podjęcie pełnego zakresu zadań wymaganych przez prawodawstwo wspólnotowe od dnia ich przystąpienia, włączając w to zarządzanie przyszłą granicą zewnętrzną. Aby osiągnąć ten cel, program powinien być otwarty dla krajów kandydujących.

(6) Aby zrealizować cele tego programu, można stosować określony zakres instrumentów, w tym systemy komunikacji i wymiany informacji, grupy zarządzające, grupy projektowe, analizy porównawcze, wymianę urzędników, seminaria, warsztaty, monitoring, działania zewnętrzne i szkolenia. W przypadku kształcenia zawodowego art. 150 Traktatu precyzuje, że wspólnotowe działanie powinno w pełni uznawać odpowiedzialność Państw Członkowskich za treść i organizację kształcenia zawodowego.

(7) Istnieje potrzeba, aby działania w dziedzinie ceł dawały pierwszeństwo polepszaniu kontroli w celu zwalczania nadużyć finansowych, minimalizowaniu kosztów osiągania zgodności z ustawodawstwem celnym ponoszonych przez podmioty gospodarcze oraz przygotowaniom do rozszerzenia. Dlatego też Wspólnota musi być w stanie, w ramach swoich własnych uprawnień, wspierać działania administracji celnych Państw Członkowskich; należy w pełni wykorzystywać każdą możliwość współpracy administracyjnej, przewidzianej przez zasady wspólnotowe.

(8) Rosnąca globalizacja handlu, rozwój nowych rynków oraz zmiany w metodach i szybkości przepływu towarów wymagają zacieśnienia stosunków między poszczególnymi administracjami celnymi oraz przedsiębiorstwami, środowiskami prawniczymi i naukowymi oraz podmiotami gospodarczymi uczestniczącymi w handlu zagranicznym.

(9) We wczesnej fazie programu powinny zostać określone wskaźniki, w celu zapewnienia sprawnego systemu ogólnej oceny programu. Aby móc mierzyć skuteczność i sprawność zarządzania programem, wskaźniki należy ustalić w odniesieniu do każdego działania.

(10) Istotne jest, aby administracja celna nadal wykorzystywała potencjał wynikający z rozwoju technologii informacyjnych i komunikacyjnych w celu stworzenia bardziej sprawnych i dostępnych usług elektronicznych, które obniżą koszty ponoszone przez podmioty gospodarcze i które przyczynią się do zwiększenia konkurencyjności Europy oraz większej sprawności jednolitego rynku.

(11) Niniejsza decyzja ustanawia, na cały okres trwania programu, ramy finansowe tworzące podstawowe odniesienie, w rozumieniu pkt 33 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 6 maja 1999 r. między Parlamentem Europejskim, Radą a Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i usprawnienia procedury budżetowej ([1]), dla organów budżetowych podczas rocznej procedury budżetowej.

(12) Środki konieczne w celu wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ([2]),

([1]) Dz.U. C 172 z 18.6.1999, str. 1.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼B

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

ZAKRES ZASTOSOWANIA I CELE

Artykuł 1

Ustanowienie programu

Niniejszym ustanawia się wieloletni wspólnotowy program działania (Cła 2007) zwany dalej „programem” na okres od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2007 r., w celu wspierania i uzupełniania działań podejmowanych przez Państwa Członkowskie w celu zagwarantowania sprawnego funkcjonowania rynku wewnętrznego w dziedzinie ceł.

Artykuł 2

Udział w programie

1. Krajami uczestniczącymi są Państwa Członkowskie oraz kraje określone w ust. 2, które faktycznie uczestniczą w programie.

2. Udział w programie jest otwarty dla każdego kraju, który został uznany za kraj kandydujący do przystąpienia do Unii Europejskiej, zgodnie z odpowiednimi warunkami takiego udziału.

Artykuł 3

Cele

1. W ramach zarządzania unią celną, program ma na celu zapewnienie, że administracje celne Państw Członkowskich:

a) prowadzą skoordynowane działania w celu zapewnienia, że działalność w dziedzinie ceł spełnia potrzeby rynku wewnętrznego Wspólnoty, przez wprowadzenie strategii określonej w wyżej wspomnianym komunikacie Komisji i w rezolucji Rady w sprawie strategii unii celnej;

b) wzajemnie oddziałują i wykonują swoje obowiązki tak skutecznie, jak gdyby stanowiły jednolitą administrację oraz osiągają równoważne cele w każdym miejscu na obszarze celnym Wspólnoty;

c) odpowiadają na wyzwania, jakie stawia przed nimi globalizacja i wzrost obrotów handlowych oraz przyczyniają się do wzmocnienia konkurencyjnego środowiska Unii Europejskiej;

d) zapewniają niezbędną ochronę interesów finansowych Unii Europejskiej oraz zapewniają swoim obywatelom bezpieczne i pewne środowisko;

e) podejmują niezbędne kroki w celu przygotowania się do rozszerzenia i wspierania integracji nowych Państw Członkowskich.

2. Wspólne podejście dotyczące polityki celnej jest stale dostosowywane do nowych warunków wynikających z rozwoju, w zakresie partnerstwa między Komisją a Państwami Członkowskimi, w ramach Grupy ds. Polityki Celnej, w której skład wchodzą szefowie administracji celnych Komisji i Państw Członkowskich lub ich przedstawiciele. Komisja regularnie informuje Grupę ds. Polityki Celnej o środkach odnoszących się do wykonywania programu.

Artykuł 4

Priorytety programu

W celu wykonania programu ustanawia się następujące priorytety:

▼B

a) obniżenie kosztów uzyskania zgodności z ustawodawstwem celnym ponoszonych przez podmioty gospodarcze, za pomocą takich środków, jak polepszona normalizacja oraz rozwijanie coraz bardziej otwartej i przejrzystej współpracy z sektorem handlowym;

b) identyfikacja, rozwój i stosowanie najlepszych praktyk pracy, w szczególności w dziedzinie audytu a posteriori, analizy ryzyka i procedur uproszczonych;

c) ustanowienie systemu pomiaru skuteczności Państw Członkowskich w dziedzinie administracji celnej;

d) wspieranie działań zmierzających do zapobiegania nieprawidłowościom, na przykład poprzez szybkie dostarczanie informacji o kontroli do granicznych posterunków celnych;

e) poprawa normalizacji i uproszczenie procedur, systemów i kontroli celnych;

f) poprawa koordynacji i współpracy między laboratoriami dokonującymi analiz do celów celnych w celu zapewnienia, w szczególności, jednolitej i jednoznacznej klasyfikacji taryfowej na obszarze Unii Europejskiej;

g) wspieranie tworzenia elektronicznego systemu celnego, z procedurami celnymi przeprowadzanymi bez użycia papieru i stałym dostępem podmiotów gospodarczych do organów celnych poprzez rozwijanie systemu łączności, w połączeniu z niezbędnymi zmianami legislacyjnymi i administracyjnymi;

h) zapewnienie funkcjonowania istniejących systemów łączności i wymiany informacji oraz, gdzie właściwe, opracowywanie i ustanawianie nowych systemów;

i) podejmowanie działań, które przewidują wspieranie służb celnych krajów kandydujących w ich przygotowaniach do przystąpienia;

j) udzielanie pomocy państwom trzecim w modernizowaniu służb i procedur celnych;

k) opracowywanie wspólnych środków szkoleniowych i struktury organizacyjnej dla kształcenia w dziedzinie ceł odpowiadających potrzebom wynikającym z działań programowych.

ROZDZIAŁ II

DZIAŁANIA PROGRAMOWE

Artykuł 5

Systemy łączności i wymiany informacji

1. Komisja i kraje uczestniczące zapewniają, że następujące systemy łączności i wymiany informacji, wraz z podręcznikami i poradnikami, funkcjonują w stopniu, w jakim ich działanie jest wymagane przez prawodawstwo wspólnotowe:

a) wspólna sieć łączności/wspólny system połączeń (CCN/CSI) w zakresie niezbędnym do wspierania funkcjonowania systemów wymienionych w niniejszym ustępie;

b) system upowszechniania danych (DDS);

c) nowy skomputeryzowany system tranzytowy (NCTS/NSTI);

d) system informatyczny dla Zintegrowanej Taryfy Celnej Wspólnoty (TARIC);

e) system informatyczny umożliwiający transfer pieczęci pochodzenia i przekaz pieczęci tranzytowych (TCO/TCT);

f) europejski spis celny substancji chemicznych (ECICS);

▼B

g) europejski system wiążącej informacji taryfowej (EBTI/RTCE);

h) system zarządzania nadzorem kontyngentów taryfowych (TQS);

i) system zwolnień z tytułu uszlachetniania czynnego (IPR);

j) system jednostek wartości;

k) system informacji o zawieszeniach;

l) inne wspólnotowe systemy IT istniejące w dziedzinie ceł, w celu zapewnienia ich ciągłości.

2. Komisja w ramach partnerstwa z Państwami Członkowskimi może ustanowić dodatkowe systemy łączności i wymiany informacji, jakie uważa za konieczne.

3. Wspólnotowymi częściami składowymi systemów łączności i wymiany informacji są: sprzęt, oprogramowanie i połączenia sieciowe, które muszą być wspólne dla wszystkich uczestniczących krajów tak, aby zapewnić wzajemne połączenia i współdziałanie systemów, niezależnie od tego, czy są one instalowane w pomieszczeniach Komisji lub wyznaczonego podwykonawcy lub w pomieszczeniach krajów uczestniczących, czy też wyznaczonego podwykonawcy. Komisja zawiera kontrakty niezbędne do zapewnienia operacyjnego charakteru tych części składowych.

4. Niewspólnotowe części składowe systemów łączności i wymiany informacji obejmują: krajowe bazy danych wchodzące w skład tych systemów, połączenia sieciowe między wspólnotowymi i niewspólnotowymi częściami składowymi oraz takie oprogramowanie i sprzęt, jakie każdy uczestniczący kraj uzna za właściwe dla pełnego funkcjonowania tych systemów w całej swojej administracji. Uczestniczące kraje zapewniają, aby niewspólnotowe części składowe miały charakter operacyjny i zapewniają współdziałanie tych części składowych ze wspólnotowymi częściami składowymi.

5. Komisja koordynuje, we współpracy z krajami uczestniczącymi, wspomniane aspekty związane z ustanowieniem i funkcjonowaniem wspólnotowych i niewspólnotowych części składowych systemów i infrastruktury określonych w ust. 1.

Artykuł 6

Analiza porównawcza

Działania w ramach analizy porównawczej mogą zostać podjęte w jednym lub kilku krajach uczestniczących lub innych państwach trzecich, szczególnie w tych, które są głównymi partnerami handlowymi Wspólnoty, w celu poprawy skuteczności ich administracji celnych w poszczególnych dziedzinach.

Dla celów niniejszej decyzji „analiza porównawcza" oznacza porównanie metod pracy lub zastosowanie uzgodnionych, wspólnych wskaźników w celu pomiaru wydajności, które są wykorzystywane do identyfikacji różnic w skuteczności oraz procesy mające na celu dzielenie się doświadczeniami i uczenie się dobrej praktyki w celu poprawy sprawności i skuteczności.

Artykuł 7

Wymiana urzędników

1. Komisja i kraje uczestniczące organizują wymianę urzędników administracji celnej, aby wspierać cele programu. Każda wymiana koncentruje się na szczególnym aspekcie pracy celnej i jest dokładnie przygotowywana, a następnie oceniana przez zainteresowanych urzędników i organy. Wymiany mogą mieć charakter operacyjny lub mogą być ukierunkowane na szczególne działania priorytetowe.

▼B

2. Gdzie właściwe, kraje uczestniczące podejmują niezbędne kroki w celu ułatwienia przyjmowanym urzędnikom czynnego działania w służbach przyjmujących. W tym celu urzędnicy biorący udział w wymianie są upoważnieni do dokonywania formalności związanych z powierzonymi im obowiązkami. Jeżeli wymagają tego okoliczności oraz, w szczególności, w celu uwzględnienia szczególnych wymagań systemu prawnego każdego kraju uczestniczącego, właściwe organy krajów uczestniczących mogą ograniczyć wspomniane upoważnienie.

3. W czasie trwania wymiany urzędnicy, pełniąc obowiązki służbowe, ponoszą tę samą odpowiedzialność cywilną, co urzędnicy krajowi organów przyjmujących. Urzędnicy biorący udział w wymianie podlegają tym samym zasadom w zakresie przestrzegania poufności, co urzędnicy krajowi kraju przyjmującego.

4. W ramach wspierania celów niniejszego programu Komisja i kraje uczestniczące mogą również organizować wymianę z innymi państwami trzecimi.

5. Kraje uczestniczące dokonują okresowej oceny wymian, w tym wpływu na swoją administrację, zgodnie z wymaganiami Komisji.

Artykuł 8

Seminaria, warsztaty i grupy projektowe

Komisja i kraje uczestniczące organizują seminaria, warsztaty i konferencje przeznaczone dla urzędników kraju uczestniczącego i Komisji oraz, gdzie właściwe, dla innych ekspertów w tej dziedzinie. W seminariach, warsztatach i konferencjach mogą brać również udział urzędnicy innych administracji w sytuacjach, gdy jest to właściwe do celów działania.

Komisja w ramach partnerstwa z Państwami Członkowskimi może utworzyć grupy projektowe w celu wykonania niektórych określonych zadań, które należy zakończyć w określonym terminie.

Artykuł 9

Działania w zakresie szkoleń

1. W celu wspierania uporządkowanej współpracy między krajowymi jednostkami prowadzącymi szkolenia a urzędnikami odpowiedzialnymi za szkolenie administracji w dziedzinie ceł, kraje uczestniczące, we współpracy z Komisją:

a) określają normy szkoleniowe, rozwijają istniejące programy szkoleń i, w miarę potrzeby, opracowują nowe programy w celu stworzenia wspólnej podstawy szkoleń dla urzędników, obejmującej pełny zakres wspólnotowych zasad i procedur celnych, aby umożliwić im zdobycie koniecznych wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej;

b) gdzie właściwe, otwierają dla urzędników z innych krajów kursy szkoleniowe w dziedzinie ceł przewidziane przez każdy kraj uczestniczący dla swoich własnych urzędników;

c) opracowują niezbędne wspólnotowe narzędzia na potrzeby szkoleń w dziedzinie ceł oraz zarządzania szkoleniami w dziedzinie ceł, obejmujące tworzenie struktury organizacyjnej.

2. Kraje uczestniczące zapewniają również, że ich urzędnicy otrzymują kształcenie wstępne i ustawiczne niezbędne dla uzyskania wspólnych kwalifikacji i wiedzy zawodowej zgodnie ze wspólnymi programami szkoleń oraz kurs języka dla urzędników niezbędny dla osiągnięcia odpowiedniego poziomu znajomości języka.

▼B

Artykuł 10

Działania monitorujące

1. Komisja wspólnie z Państwami Członkowskimi oraz, gdzie właściwe, w ścisłej konsultacji z podmiotami gospodarczymi, organizuje monitoring poszczególnych sektorów wspólnotowych zasad i procedur celnych.

2. Monitoring ten prowadzą zespoły mieszane złożone z funkcjonariuszy celnych z Państw Członkowskich i Komisji. Zespoły te, na bazie podejścia tematycznego lub regionalnego, wizytują różne punkty obszaru celnego Wspólnoty, w których administracja celna pełni swoje obowiązki. Na zakończenie tych wizytacji zespoły opracowują sprawozdanie, które obejmuje identyfikację i analizę najlepszych metod pracy, trudności w stosowaniu przestrzeganych zasad oraz, gdzie właściwe, propozycje dotyczące dostosowania zarówno zasad wspólnotowych, jak i metod pracy, w celu uzyskania poprawy skuteczności działań celnych jako całości. Wspomniane sprawozdania ekspertów przekazywane są Państwom Członkowskim i Komisji.

Artykuł 11

Działania zewnętrzne w postaci pomocy technicznej i szkoleń

1. Komisja zapewnia koordynację działań związanych ze szkoleniami, pomocą techniczną i współpracą, prowadzonych przez Wspólnotę i Państwa Członkowskie wspólnie z administracjami państw trzecich, w celu zapewnienia spójności wspólnotowych działań, zarówno na zewnątrz, jak i wewnątrz Wspólnoty.

2. Komisja zapewnia również realizację działań związanych ze szkoleniami i pomocą techniczną oraz współpracą na rzecz:

a) krajów kandydujących, w celu umożliwienia im dostosowania się do wspólnotowego prawodawstwa celnego. Szczególną uwagę należy zwrócić na wzajemne połączenia systemów informacji celnej i systemów technologii;

b) państw trzecich, w celu wspierania modernizacji ich administracji celnych, w celu poprawy warunków rozwoju handlu zgodnego z prawem oraz warunków współpracy z administracją celną Unii Europejskiej.

Artykuł 12

Inne działania

Komisja może, w ramach partnerstwa z Państwami Członkowskimi, opracować i stosować wszelkie inne działania konieczne dla spełnienia celów programu.

Artykuł 13

Ustalenie celów i wskaźników

Wszystkie działania, jakie zostaną podjęte w ramach tego programu, mają sprecyzowane cele, łatwe do zmierzenia wskaźniki dla zapewnienia właściwej oceny i jasnego wskazania przewidywanych kosztów oraz są projektowane w taki sposób, aby wyniki odpowiadały oczekiwanemu wpływowi tych działań.

▼B

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY FINANSOWE

▼M1

Artykuł 14

Finansowanie

1. Ramy finansowe dla wdrożenia niniejszego programu, w okresie od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2007 r., ustala się niniejszym na 165,55 milionów EUR 128,79 milionów EUR przypada na okres do dnia 31 grudnia 2006 r.

2. Na okres począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r., zaproponowaną kwotę uważa się za zatwierdzoną, jeżeli podczas danego okresu jest ona zgodna z obowiązującą perspektywą finansową na okres począwszy od dnia 1 stycznia 2007 r.

3. Wartość rocznych środków zatwierdzana jest przez władze budżetowe w ramach limitów perspektywy finansowej.

▼B

Artykuł 15

Wydatki

1. W wydatkach niezbędnych dla wprowadzenia programu uczestniczą: Wspólnota i kraje uczestniczące zgodnie z ust. 2 i 3.

2. Wspólnota pokrywa następujące wydatki:

a) koszt rozwoju, zakupu, instalacji i utrzymania wspólnotowych części składowych systemów łączności i wymiany informacji, przewidzianych w art. 5 oraz koszt bieżący działania wspólnotowych części składowych zainstalowanych w pomieszczeniach Komisji lub w pomieszczeniach wyznaczonego podwykonawcy;

b) wydatki na podróże i diety poniesione przez kraje uczestniczące w działaniach związanych z analizą porównawczą, wymiany urzędników, seminaria, warsztaty i grupy projektowe, działania z zakresu szkoleń i monitoringu, określone w art. 6–10;

c) koszty organizacji seminariów i warsztatów;

d) koszty związane z działaniami określonymi w art. 11 i 12.

Komisja, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, EURATOM) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ([1]), ustala reguły związane z pokrywaniem kosztów i przekazuje je krajom uczestniczącym.

3. Kraje uczestniczące pokrywają następujące wydatki:

a) wszystkie koszty inne niż koszty wymienione w ust. 2 lit. a) odnoszące się do ustanawiania i funkcjonowania niewspólnotowych części składowych systemów łączności i wymiany informacji przewidzianych w art. 5 oraz koszty bieżącego funkcjonowania wspólnotowych części składowych tych systemów zainstalowanych w ich pomieszczeniach lub w pomieszczeniach wyznaczonego podwykonawcy;

b) różnicę między wydatkami pokrywanymi przez Wspólnotę zgodnie z ust. 2 lit. b), c) i d), a rzeczywistymi kosztami działania;

c) koszty odnoszące się do kształcenia wstępnego i ustawicznego, obejmujące naukę języka przez swoich urzędników, wyszczególnione w art. 9 ust. 2.

([1]) Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1.

▼B

Artykuł 16

Kontrola finansowa

Decyzje finansowe oraz wszystkie porozumienia lub umowy wynikające z niniejszej decyzji podlegają kontroli finansowej, a jeżeli to konieczne, audytom przeprowadzanym na miejscu przez Komisję, w tym przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz przez Trybunał Obrachunkowy. Wszystkie dotacje na mocy niniejszej decyzji podlegają wcześniejszemu zatwierdzeniu na piśmie przez beneficjentów. Zatwierdzenie to obejmuje dopuszczenie przez beneficjentów audytu ze strony Trybunału Obrachunkowego w zakresie wykorzystania przyznanego finansowania.

ROZDZIAŁ IV

INNE PRZEPISY

Artykuł 17

Wykonanie

Środki konieczne do wykonania niniejszego programu przyjmuje się zgodnie z procedurą zarządzania określoną w art. 18 ust. 2.

Artykuł 18

Komitet

1. Komisję wspiera Komitet ds. Ceł 2007 (zwany dalej „Komitetem").

2. W przypadku odniesienia do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

Ocena i sprawozdania

1. Niniejszy program podlega ciągłej ocenie, prowadzonej przez Komisję we współpracy z uczestniczącymi krajami. Ocena odbywa się za pomocą sprawozdań określonych w ust. 2 oraz specjalnych działań, w oparciu o format, kryteria i wskaźniki ustanowione w ciągu pierwszego roku trwania programu.

2. Kraje uczestniczące przekazują Komisji:

a) najpóźniej do 30 czerwca 2005 r. sprawozdanie przejściowe o skuteczności i sprawności programu; oraz

b) najpóźniej do 31 grudnia 2007 r. sprawozdanie końcowe o skuteczności i sprawności programu.

3. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie:

a) najpóźniej do 31 grudnia 2005 r. sprawozdanie przejściowe zawierające ocenę sprawności i skuteczności programu;

b) najpóźniej do 30 czerwca 2008 r. sprawozdanie końcowe dotyczące oddziaływania programu.

Sprawozdania te przekazywane są także do wiadomości Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu.

4. Sprawozdanie końcowe określone w ust. 3 analizuje całokształt postępów osiągniętych w przypadku każdego środka przewidzianego

▼B

w programie i obejmuje analizę mocnych i słabych punktów różnych systemów komputeryzacji celnej, mających wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego. Sprawozdanie zawiera wszystkie przydatne wnioski mające na celu zapewnienie, że podmioty gospodarcze na obszarze celnym całej Wspólnoty są traktowane w identyczny sposób oraz że gromadzenie informacji służy należytej ochronie finansowych interesów Wspólnoty.

Artykuł 20

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejszą decyzję stosuje się od 1 stycznia 2003 r.

Artykuł 21

Adresaci

Niniejsza decyzja skierowana jest do Państw Członkowskich.

Niniejsza decyzja wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowana we wszystkich Państwach Członkowskich.